

Na ceste do Elfholdu (#28)

Príspevok pridal elwe
©tvrtok, 08 november 2007

„Na ví•azstvo!“ dvihol Baron pohár vysoko nad hlavu. „Na ví•azstvo!“ pripili si ostatní členovia skupiny. Po tom, ako úspešne pomohli vládcovi trpaslíkov a dokonca mu navrátili bájne brnenie – majetok jeho rodu mali v Pevnosti Ohnivého kladiva výhody ako samotní trpasličí obyvatelia. S odmenou vo vreckách si spokojne dopriavali chladivé pivo trpaslíkov, ktorého silná a aromatická chuť bola známa po celom kraji. Ubytovali sa v hostinci a dopriali si zopár dní odpočinku.

Zatiaž, čo sa Krakonoš vo svojej izbe priučil svojmu arkánnemu umeniu, ostatok družiny sa len voľne pohľakoval a oddychoval. Baron sa snažil prenajať si kováčsku dielňu, no ceny ho odradili a Bushido sa popri pití piva márne pokúšal spriazniť s nejakou peknou trpasličkou.

Dni ubiehali a jedného večera zažili pri večernej stolnej rozhovore, kde sa diskutujúci zmienili o možnosti zárobku na severe, v elfskej dedine Elfhold. „Zlata vraj majú hajaj!“ hľadával jeden z nich. „A ani práca vraj nie je ťažká. Nejaké tie zlaté mince sa určite zídu“ doplnil druhý. „Na severe ale zúri vojna silnejšie ako tu. Sú tam neustále hlásené prepady orkov!“ oponoval tretí, evidentne opatrnejší člen skupiny. „Tam ma nedostanete ani párom volov“ zapojil sa do debaty posledný, zavalitejší prísediaci a riadne si uhol piva z hlineného krèahu. Chvíľu sa ešte dohadovali, no napokon sa pustili do hrania kariet a na pôvodnú tému úplne zabudli. „Počuli ste?“ spýtal sa Bushido s nastraženými ušami ostatku skupiny. „Ďť sa nám ďalšie dobrodružstvo obávam sa.“ A figliarsky sa usmial. Družina unavená z dlhého nič nerobenia sa rozhodla skoro ihneď. „Ráno teda vyrazíme!“ navrhol Krakonoš povzbudený veľkým stakanom rumu a odpil si ďalší veľký dúšok. Ako sa dohodli aj spravili.

Ráno za svitania družina vyrazila z podzemia pevnosti a vydali sme smerom na sever k hustému elfskému lesu. Cesta im ubiehala rýchlo a sklonku dňa už boli hlboko v lese. Rozhodli sa rozbiť tábor a Krakonoš opäť siahol do tajomného imatória a silnou magickou mocou počal kúziť malý, zato veľmi útulný domček na kuse voľného priestranstva. Kamene sa pohybovali, ukladali sa na seba, menili tvar. Kusy dreva uložené vedľa sa predlžovali a mohutneli, aby sa po chvíli ukladali na seba s dokonalou presnosťou. Chata rástla ako z vody, priamo pred udivenými očami ostatných členov skupiny. Niektoré kmene sa rozpadli a vznikli z nich krásne opracované dosky, ktoré sa začali k sebe skladať a tvoriť tak budúci nábytok príbytku. „Úžasné“, riekol zaujatý Barón a uznalivo pozeral na kúziaceho čarodeja a jeho gestá, ktoré prevádzal za mumľania rukami. O 10 minút už stála chajda hotová a skupina vošla dovnútra. Neviditeľný pomocník ktorý bol magicky stvorený vo vnútri domčeka aby im slúžil založil v krbe oheň a upratal po družine veci. „Toto je pohodička!“ spokojne si pre seba zahundral Zjaec a hodil sa na posteľ. Dlho si zívot, prevalil sa na bok a zahundral nejasne „dobrú noc“. Ostatní jeho príkladu nasledovali o chvíľu neskôr. Nad elfským lesom vyšiel mesiac.

Polnoc sa prehnala krajom a nočný život bol v plnom prúde. Okolo 2 hodiny rannej zrazu Bushido započul čosi ako výkrik. Posadil sa na posteli a započúval sa. Musel sa hodne sústrediť na zvuky z lesa, aby nepočul len mohutné chrápanie Barona, mŕkanie malého Zjaeca, alebo symetrické odľukovanie Krakonoša s občasným potiahnutím nosom. Po chvíli sa zvuk opakoval. Áno, muselo to byť ono. Znelo to síce z diaľky, ale znelo to ako volanie o pomoc. Rýchlo sa postavil a hlasito krikom budil ostatných. „Vstávať banda lenivá!“ máme nočnú návštevu! Niektu tu volá o pomoc a vy tu chrápete!“ Skupina vystrelila na nohy ako obarená. Barón chvíľu nešikovne poskakoval, no Bushido mu pomohol nasadiť a zapnúť jeho ťažké plátové zbroj. Krakonoš za svoju zamumlal akési sprosťárny a mávol zľahka rukou a palica začala svietiť bielym jasným svetlom. Vyšli pre dom.

„Póó-móóó!“ zaznelo kdesi z diaľky už o poznanie silnejšie. Skupina sa rozbehla tým smerom. Po chvíli predierania sa lesom zbiera pred sebou v diaľke strom a na ňom vylezeného akéhosi muža. Pod stromom stáli nejaké veľké mačkovité šelmy a snažili sa dosiahnuť na muža v korune. Ako prišli bližšie, jedna zo šeliem si ich všimla a rozbehla sa k nim. „Pozor Lev!“ zakričal Krakonoš ktorého vedomosti ihneď odhalili identitu tvora. Bushido a Zjaec sa ihneď schovali do tieňa a Baron ostal stáť pred Krakonošom sám. Odvážne sa vrhol na leva a spolu s pomocou Bushida a Zjaeca, ktorí vybehli z tieňa a vrhli sa na ozrutu sa im o chvíľku podarilo zver zabiť. Boj vyzeral jednoducho, no pravý boj ich ešte len čakal. Ako náhle si ostatné levy všimli a

začuli smrteľný rev svojho druha, vrhli sa ako jeden na skupinu. 5 levov s drápmi ostrými ako špeha a zubami ako dýky sa vrhli zúriivo na svoje obete. Boj bol neútočný a krvavý. Krvavý dokonca viac ako by si kto mohol myslieť. Skupine sa nakoniec síce podarilo príšery pobiť, avšak rany na ich telách boli hlboké a z mnohých krvácali tak, ako z ranenej brezy vyteká živica. Neznámy muž zliezol zo stromu a Bushido ho oslovil. „Ako sa volajú šťastní ľudia?“ Tajomný muž sa na pozreľ po ňom, v ruke luk, ktorým ešte pred chvíľou strieľal po levoch. „Jmenuji se“ mocne šahol lukom o strom až to zapraselo. „Hnizdo!“ Bushido prekvapene zamrkal a o krok cúvol. „Ale, ale, pozrime sa“ pomalým krokom podišiel bližšie malý hobit, ešte si dýkou nechty. Igor sa ňou prehltol, malý mužik vyzeral nebezpečne. Krakonoš v pozadí začal vetu, no hovoril tak potichu, že ho nikto nepočul. „No dobre“ zahrmel nakoniec Baronov hlas. „Práve sme ti zachránil život, pokiaľ dobre vidím a ukázkovo sa poobzeral navôkol po matvých zvieratách. Preto by nám hádam mala patriť nejaká vďaka“ zahuhlal a odmlčal sa. „Áno, hej.“ bolo počuť za Baronom od svietiacej palice. „Máte pravdu, odpustite mi vzácní páni, myslel som si, že ste asi nejakí banditi. Tých sa tu teraz potuluje veľa a ja sa práve vraciam do Arabelu za svojou rodinou so skromným zárobkom ktorý som získal u trpaslíkov. Po ceste som niekde zanechal svoje veci keď ma tieto prekliate zveri začali naháňať, ale ako náhle ich nájdeme, tak sa vám aspoň skromne, v rámci svojich možností odvdám.“ Tak sa pobrali naspäť. Po ceste však začala družina nejaký ľalší ňuchov v lese a preto sa rozhodli, že prečkajú do rána v domčeku a stratené veci nájdú ráno. Ráno našli rozhádzané veci kupca Igora i jeho vozík a matveho koňa. Igor im daroval za svoju záchranu 2 liečiace fľaštičky a 100 zlatých, ešte raz poľakoval a pobral sa s vozíkom pomaly smerom k Arabelu. Druhovia ostali v lese sami.

„No, zárobok teda žiadny“ zahundral Zjaec popod svoj čierny fúz „akurát sme dobití jak prasa na zabíjačku“. „Vykonalí sme šachetný skutok, naše činy budú raz ocenené v inej dimenzii“ odpovedal mu Krakonoš. „No hlavne č majú v tej dimenzii dostatok zlatých mincí“ riekol si Zjaec skôr pre seba ako odpoveď Krakonošovi. Skupina sa pobalila a vydali sa predpokladaným smerom k elfskej dedine. Avšak cesta sem nevedla priamo a asi hodinu strávili hľadaním vhodnej lesnej cestičky, po ktorej by prešiel aj ich voz s koňmi. Napokon ju našli a pomaly sa po nej pustili. Cesta im kvôli hustému porastu trvala dlho a tak ani na noc do Elfholdu nedorazili. Na sklonku dňa teda opäť rozbili tábor, no v hustom lese nebolo kde postaviť čarodejný domček. Bushido sa vybral teda na prieskum okolia. Rýchlo pobehoval po lese sem a tam až nakoniec víťazoslávne zvolal: „Našiel som miesto!“ Skupina neveriacky nasledovala mnícha hustým lesom no po pár desiatkach metrov hustý porast končil a pred nimi ležala malá malebná lúčka s jazierkom. „Vau, výborné miesto“ dodal Krakonoš a pojal sa kúziť svoje zaklínadlo. Po tom, ako vznikol v strede čistinky malý domček, vydal sa Bushido na lov. Asi hodinu chodil po lese, no nakoniec sa mu podarilo uloviť hviezdiciami malého šachovitého zajaca. Toho si stiahol z kože, chutne pripravil, opiekol a zjedol. Nebolo ho veľa no jedného dokázal nasýtiť. Krakonoš so Zjaecom sa pri pohľade na zásoby nasoleného mäsa ktoré jedli každý deň dohodli, že si taktiež doprajú teplú večeru a vybrali sa chytiť ryby do malého jazierka. 2 hodiny však nechytili ani malú beličku a tak nevrľý čarodej vystrelil z rúk mocné zaklínadlo a nad jazierko vyletela z jeho rúk ohnivá guľa. Tá explodovala nad jazierkom až rozčierila pokojnú hladinu. Na hladinu vyplávalo zopár matvých rýb. „Tak a je to“ dodal Krakonoš usmievajúc sa. Zjaec, ktorý si všimol podozrivé zavlnenie vo vode sa však neusmieval, vytiahol si kušu a odstúpil od jazierka. V tom z vody vybehol krokodíl, nasledovaný dvoma jeho druhmi a vrhli sa na čarodeja. Našťastie ho zranil iba jeden a prekvapený čarodej ušiel ľalej k okraju lesa. Z domčeka sa na krik a hluk vyrútil Braron a Bushido s masťou pusou po kráľikovi. Ako zbadali nebezpečné potvory rozbehli sa k nim. Baron klingajúc v ňážkej zbroji sotva stíhal Bushidovi v čanovej košeli a skôr ako by si povedal „Chuck“ mu zmizol z očí. To už kopal do prvého krokodíla a päťou mu masíroval chrbát. Všimol si, ako za ním stojí Krakonoš a na perách pripravené mocné kúzlo. „Kúzli!“ vykrikoval na Bushido. „Ale...“ okúďal sa čarodej. „Neboj sa, kúzli! Rýchlo“ kričal Bushido uhýbajúc sa cvakaním obrovských čustí. „Ako chceš – zabijáčka strelá“ riekol Krakonoš a z jeho rúk vyletela oslnivá ohnivá guľa. Bushido nečakane rýchlo zareagoval a saltom skočil dozadu mimo dosah výbuchu. Ohnivá guľa vybuchla a zranila krokodíly. Dva z nich sa spálené a ranené otočili na útek a tretieho zdolal Zjaec presným zásahom z kuše. Krokodíl padol.

Zatiaľ čo Baron sekal do jazierka mečom a hulákal niečo v zmysle: "Hej, zbabelci, vráťte sa o bojujte ako chlapi!!" rozhodol sa Zjaec že spraví krokodíliu polievku. V kulinárskom umení však nevynikal a preto pohádzal do kotlíka aj žľe, kusy čriev a časti o ktorých si myslel, že budú výborné. Krakonoš pomocou mocného kúzla leť preletel ponad jazierko a pozbieral rýchlo zopár plávajúcich rýb. Zjaec ich pridával do krokodílej polievky v celku. Špinavú a kalnú vodu varil do noci. Nakoniec svoje dielo prehlásil za hotové a on, Krakonoš a Barón sa hltavo pustili do jedla. Z výrazu ich tváre sa dalo zľahka vyčítať, že polievka nebude vhodná pre kráľa, no hlad ich donútil zjesť uvarené sústo. Ráno, počas toho ako všetci traja bežali vykonávať svoju potrebu do lesíka sa zistilo, že polievka nie je vhodná ani pre bežných dobrodruhov. Bushido po očku sledoval priateľov a ticho sa chichotal.

Po tom, ako ráno vyšlo slnko sa vydali ľalej. Po úzkej cestičke sa šlo pomaly, občas museli odhádzať nejaké padnuté konáre brániace vozu v ceste. Zrazu sa pred nimi do stromu zapichol šíp. Druhovia zastali a Bushido zodvihol ruky a zvolal: „Prichádzame v mieri, sme dobrodruhovia, ktorí sa chcú nechať najať do vašich služieb!“ Chvíľku sa nič nedialo, no napokon spoza stromu vyšiel elf. Vysoký svetlovlasý muž mal jemné rysy a v rukách zvieral luk. Nedôverčivo sa pozeral na

druhov, no tí mu vysvetlili prečo idú do Elfholdu a za akým účelom. Elf nakoniec súhlasil a mávol rukou znamenie kdesi do lesa. Z lesa vystúpila celá skupina elfov s lukmi, ktorých si doteraz vôbec nevšimli. „Pokračujte ďalej po tejto ceste na sever a prídete do Elfholdu“ povedal im nakoniec veliteľ elfov a všetci ako na pokyn sa o malú chvíľu stratili v lese. A tak skupina v podvečer tretieho dňa konečne dorazila do malebnej elfskej dediny položenej v korunách stromov a pospájanej visiacimi lávkami, rebríkmi a drevenými prechodmi. Pobrali sa rovno za starostom obce ktorý ich už informovaný od zvedov očakával. Starosta Leon bol vysoký múdry elf, vlasy biele ako mesiac v splne. Napriek dlhému veku vyzeral ako dospelý človek. Pustili sa do reči a Leon skupine prezradil ich prvú úlohu s ktorou ihneď súhlasili. Na severe od dediny sa strácajú zvieratá a on nemôže poslať tak veľkú jednotku aby celú vec prešetrila, pretože v súčasnom vojenskom stave musí udržiavať svoje jednotky na okraji lesov proti invázii orkov aby chránili elfské dediny. Má podozrenie že zvery pustošia orkovia a preto za každú hlavu orka ktorú prinesú im vyplatí 200 zlatých. Napokon si túžapu a poberú sa do hostinca prespať a načerpáť síl. Bushido očarený peknými elfkami sa im začína dvoriť. No po chvíli ho pekná elfka v kréme opúšťa a odchádza. Krakonoš sa snaží zaujať čaršničku Miriel (prezývanú tiež Minëa) svojimi hlbokými vedomosťami a skutočne sa mu to darí. Miriel prekvapená zvláštnym spôsobom dvorenia a zaujatá múdrymi slovami čarodeja sa s ním nakoniec dohodne na nočnej schôdzke u nej doma. Krakonoš si spokojne sadá ku stolu a významne na Bushida dvíha obočie. „Vidíš priateľu, takto sa to robí!“ hrdý svoj úspech zapíja pivom. Zatiaľ ako sa Krakonoš chváli priateľovi, Zjaecova malá postava hobita ľahko nakukne Miriel pod sukôu. Zdesene sa zatvári, oči doširoka rýchlo prchá ku stolu a objednáva si trojitý rum. „Krakonoš!“ ticho mu vzrušene šepká. „Nazrel som jej pod sukôu a poviem ti, že taký koberec nemajú ani v tureckom paláci! Koberec nebrať!“ dodáva so strachom v očiach. Krakonoš podgurážený pivom sa však nedá ovplyvniť. Dnes večer hodlal použiť svoju nemagickú hľu! Bushido smutne pokukáva po inej svojej obeti. Šupne teda do seba trojitý rum a odvážne osloví vznešenú elfku sediac pri stole s dvoma elfami. „Ahoj kočka, dáš mi?“ čerí sa opitý mních a potácavo sa drží stola. Urazená dáma odchádza a situáciu zachraňuje Baron, ktorý sa jej zdvorilo ospravedľuje. Napokon sa všetci poberú spať, akurát Krakonoš odchádza po záverečnej k elfke domov. Ráno sa stretávajú a Krakonoš sa s nikým nerozpráva. Po raňajkách vyrážajú z dediny uvedeným smerom peši bez voza a slnko majú vysoko nad hlavou. Netrvalo dlho a...